

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

21 octombrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecători:

Galina Stratulat, Ion Druță,

Vladimir Timofti, Iuliana Oprea

examinând recursul declarat de către Afanas Galina, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Afanas Galina împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nour Co”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru”, privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015,

C O N S T A T Ă :

La data de 28.12.2011, reclamanta Afanas Galina, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SRL „Nour Co”, în proces de insolabilitate, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral.

Ulterior, la 21.11.2012, 15.10.2013, 16.04.2014 și 30.04.2014 reclamanta a depus cereri de completare a pretențiilor, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantei asupra apartamentului nr. 39 din casa 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100115012.01,039; încuviințarea întreprinderii de Stat „Cadastru” să introducă în Registrul Bunurilor Imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv; obligarea pîrîtului de a preda apartamentul reclamantei cu executarea imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate reclamantei; încasarea de la pîrît a diferenței de 126 496,63 lei dintre suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pîrît în construcția imobilului nominalizat pentru efectuarea lucrărilor de finisare a apartamentului conform condițiilor contractului; încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 80 823,88 lei; încasarea despăgubirii din neexecutare în sumă de 147 102,67 lei; încasarea supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării; încasarea de despăgubirii din

tergiversare abuzivă la discreția instanței; încasarea prejudiciului moral determinat de instanță.

În motivarea cererii respective, reclamanta a invocat că, la 31.01.2008, a încheiat cu pîrîtul contractul nr. 39 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău. Potrivit contractului respectiv, reclamanta s-a obligat să participe cu cota-parte la construcția casei de locuit susmenționate pentru procurarea din această casă în proprietate privată a apartamentului nr. 39 cu suprafața totală de 45,77 m.p. conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. Sarmizegetusa 53”. Conform pct.1.3 al contractului costul apartamentului constituie 29 750 euro, iar conform pct.1.4 costul metrului pătrat constituie 650 euro și rămîne constant pe tot termenul acțiunii contractului. Conform p.1.5 al Contractului au fost stabilite ratele de plată, după cum urmează: suma de 8 925 euro în termen de trei zile de la data semnării contractului, II rată - suma de 8 925 euro pînă la 01.09.2008, III rată - suma de 8 925 euro pînă la 01.04.2009, IV rată - suma de 2 975 euro în momentul semnării actului de primire-predare. Conform pct.2.1 al contractului a fost stabilită obligația întreprinderii de a da în exploatare obiectivul în semestrul II al anului 2009.

Susține reclamanta că, dînsa a virat prin transfer bancar în contul pîrîtului suma de 29 750 euro, echivalentul a 451 235,20 lei, integral pe parcursul anului 2008 conform ratelor stabilite de pct.1.5 al contractului, după cum urmează: prin ordinul de plată nr.4801 din 01.02.2008 a achitat suma de 8 925 euro, prin ordinul de plată nr.1 din 30.04.2008 - suma de 8925 euro și prin ordinul de plată nr.1 din 30.10.2008 - suma de 11 900 euro, aceste plăți fiind confirmate de contabilitatea pîrîtului. Astfel reclamanta și-a onorat obligația contractuală asumată pe deplin, cu bună credință și în termen, achitînd integral sinecostul apartamentului, venitul pîrîtului, însă întreprinderea nu și-a onorat obligația de dare în exploatare a imobilului în semestrul II al anului 2009. La data de 28.04.2010 reclamanta a expediat reclamații de nerespectare a obligațiilor contractuale către pârât, care au fost recepționate de acesta 29.04.2010 și 30.04.2010, însă pîrîtul nu a binevoit să răspundă la reclamații. Astfel, prin nerespectarea obligațiilor contractuale de dare în exploatare a casei de locuit, în semestrul doi al anului 2009, pîrîtul împiedică exercitarea dreptului de proprietate a reclamantei asupra imobilului contractat și prejudiciază considerabil reclamanta, care în 2008 și-a vîndut apartamentul - domiciliu de bază pentru a achita contractul în termen și a rămas împreună cu familia sa fără un loc de trai, și de cinci ani așteaptă ca pîrîtul să-și onoreze obligația contractuală.

Menționează reclamanta că, la data de 26.10.2010, prin hotărîrea Curții de Apel Economice a fost intentat procesul de insolabilitate în privința pîrîtului „Nourco” SRL. La momentul intentării procesului de insolabilitate bunul imobil, deja era proprietate a reclamantei și nu putea fi inclus în masa debitoare a pîrîtului pentru a satisface creanțele unor alți creditori, or, reclamanta nu deține calitatea de debitor față de creditorii pîrîtului. Faptul că apartamentul reclamantei nu face parte din masa debitoare se atestă și din textul a trei deciziile irevocabile a Curții de Apel Chișinău din 31.05.2012, din 22.01.2012 și din 03.03.2014, potrivit cărora litigiul dat, în care reclamanta solicită un drept real-dreptul de proprietate asupra apartamentului contractat, nu ține de competența instanței de insolabilitate, nu poate fi aplicat art.5 din Legea insolabilității, deoarece litigiul dat nu se încadrează în nici una din categoriile de cauze enumerate la punctele 2.2-2.4 din Hotărîrea

Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvenței nr. 2 din 24.03.2014.

A mai menționat reclamanta că, 16.11.2010, reclamanta a solicitat validarea creanței cu preluarea contractului, în sumă de 29 750 euro, echivalentul sumei de 451 235,20 lei, rezultată din contractul de investiție nr.39 din 31.01.2008 cu preluarea contractului de investiție și de 10 462 euro dobânda de întârziere. La 08.04.2011, reclamantei i s-a validat suma de 451 235,20 lei cu preluarea contractului nr. 39 din 31.01.2008 printr-o hotărâre irevocabilă a Curții de Apel Economice, ne fiind contestată. Pîrîtul a contestat doar dobânda de întârziere, neavînd pretenții la validarea sumei cu preluarea contractului de investiție achitat integral și în termen de către reclamantă cu doi ani înainte de inițierea procedurii de insolvență. Astfel prin hotărîrea Curții de Apel Economice din 08.04.2011 reclamanta a fost recunoscută creditor chirografar în procesul de insolvență cu suma de 29 750 euro și cu preluarea contractului.

Ulterior, la data de 10.11.2011, după ce a împărțit masa debitoare după bunul plac, pîrîtul a propus un plan și afirmă că nu mai recunoaște contractul pe care dînsul l-ar fi rezolvit unilateral, contrar legii și contractului, care în pct.5.2. stipulează că rezilierea unilaterală a contractului nu se admite și contractul acționează pînă la îndeplinirea de către părți a tuturor angajamentelor asumate în cadrul lui. Invocă, că pînă la moment nu există nici o hotărîre a instanței de insolvență, publicată în Monitorul Oficial, despre confirmarea sau refuzul confirmării planului, iar Procuratura mun.Chișinău la 05.06.2012 a pornit cauza penală nr.2012018088 pe faptul falsului și abuzului votării planului în cadrul adunării creditorilor din 10.11.2011, cauza penală fiind în curs de examinare.

Susține reclamanta că, la data de 28.12.2011, după ce a înțeles că a fost înșelată de factorii de decizie ai „Nourco” SRL, reclamanta a depus acțiunea în cauză. Deși pîrîtul știa că reclamanta a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului contractat în starea în care este, dînsul afirmă precum că ar fi îmbunătățit bunul imobil fără a prezenta careva probe în acest sens, în realitate dînsul n-a construit nici ceea ce era stipulat în contract, or, conform proiectului inițial, reclamanta a contractat un apartament cu două balcoane, iar conform proiectului final, balcoanele au fost zidite, iar geamurile și ușile între odăi și balcoane lipsesc, au fost zidiți doi pereți interiori după bunul plac al pîrîtului. Astfel, reclamanta va fi nevoită să investească suplimentar în acest imobil pentru a demola cei doi pereți și pentru a demola fașada clădirii pentru a avea măcar un balcon unde să-și usuce rufe și pentru a procura și instala geamuri și uși între odăi și balcoane.

A mai invocat reclamanta că, suma contractuală achitată și validată a reclamantei este de 451 235,20 lei (echivalentul a 29 750 euro) pentru 45,77 m.p. la prețul de 650 euro pentru un metru pătrat, însă conform planului pîrîtului, dînsul cere 765 euro pentru un metru pătrat, stabilind 16,5 lei pentru un euro, deci pîrîtul cere suplimentar 12 622,50 lei pentru un metru pătrat. Conform pct.1.1. al contractului, suprafața totală a apartamentului reclamantei urma să fie de 45,77 m.p., deci în opinia pîrîtului reclamanta trebuie să plătească 577 731,83 lei. Reclamanta a achitat suma de 451 235,20 iar, diferența de 126 496,63 lei (577 731,83 lei - 451 235,20 lei), pîrîtul invocă că suma de 126 496,63 lei nu se ajunge pentru a finaliza apartamentul reclamantei. Consideră reclamanta că pîrîtul urmează să îi restituie suma de 126 496,63 lei, deoarece pîrîtul a primit de la reclamantă în 2008 toți banii, în sumă de 29 750 euro pentru construcția apartamentului, dar a

cheltuit pentru construcția apartamentului numai o parte din suma primită, iar restul sumei a folosit-o în interes propriu în detrimentul reclamantei. Mai mult, deoarece banii primiți de la reclamantă n-au fost investiți în finalizarea lucrărilor de construcție, pîrîtul urmează să achite dobîndă de întîrziere la suma de 126 496,63 lei, care constituie 80 823,88 lei.

La fel invocă reclamanta că, potrivit certificatului Biroului Național de Statistică al RM din 16.04.2014, pentru perioada iulie 2009, cînd pîrîtul urma să dea în exploatare blocul locativ, pînă în martie 2014, cînd pîrîtul a tergiversat procesul solicitînd neîntemeiat rejudecarea cauzei, rata inflației a constituit 32,6 %, astfel despăgubirea din neexecutare constituie 147 102,67 lei.

Prin procesele-verbale de constatare din 01.08.2013 și 09.08.2013, s-a stabilit că, la 01.08.2013, pîrîtul a refuzat să predea apartamentul reclamantei, deși nici legea nici contractul nu prevede dreptul la retenție a pîrîtului în acest caz. Conform p.2.5 al contractului după darea în exploatare a obiectivului întreprinderea va întocmi actul de primire predare a apartamentului lipsit de orice viciu juridic în proprietatea investitorului parțial. Mai mult, pîrîtul a încercat să estoească 70 000 lei de la reclamantă pentru a-i preda cheile de la apartament, pe acest fapt de către CNA la 10.10.2013 a fost pornită cauza penală nr. 2013970425, care este în curs de examinare.

Menționează reclamanta că, pîrîtul a prezentat în instanță, informația din care rezultă că apartamentul contractat are o suprafață de 44,4 m.p, iar deoarece reclamanta a achitat pentru 45,77 m.p., rezultă că a efectuat supraplată pentru 1,37 m.p., astfel pîrîtul trebuie să restituie reclamantei diferența de metraj care constituie suma de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la data achitării.

Mai mult, pe perioada procesului pîrîtul se folosește abuziv de drepturile sale procedurale, înaintînd repetat și cu rea-credință mai multe cereri vădit neîntemeiate cu scopul amînării examinării cauzei și tergiversării procesului, iar în acest timp vinde apartamentul construit din banii reclamantei fără acordul ultimei, iar pentru a pune capăt oricărui abuz din partea pîrîtului, reclamanta a solicitat obligarea pîrîtului la plata despăgubirilor în folosul reclamantei pentru minim 363 zile de tergiversare intenționată, iar această sumă să fie stabilită de către instanță. Mai mult, din vina pîrîtului, reclamantei i s-a înrăutățit calitatea vieții și sănătății, i-a fost afectată familia și situația socială.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2013, acțiunea a fost admisă parțial, fiind dispusă a recunoaște dreptul de proprietate al Galinei Afanas asupra apartamentului nr.39 din str. Sarmizegetusa, 53 casa nr. 1 mun. Chișinău; a încuviința ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul Bunurilor Imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului nr.39 din str. Sarmizegetusa, 53 casa nr. 1, mun. Chișinău; a încasa din contul SRL „Nour Co” în folosul Galinei Afanas suma de 191 798 lei, ce include suma 126 496,63 lei cu titlul de diferență de preț al apartamentului nefinisat, și suma de 65 302,96 lei - dobînda de întîrziere. Cerințele privind încasarea prejudiciului material și moral au fost respinse.

Hotărîrea respectivă a fost casată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, cererea de chemare în judecată înaintată de Afanas Galina împotriva SRL „Nour Co” în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” privind

recunoașterea dreptului de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului nr. 39 din casa nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău, nr. cadastral 0100115012.01.039; încuviințarea ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul Bunurilor Imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv; obligarea pârâtului de a preda apartamentul reclamantei cu executarea imediată; încasarea din contul SRL „Nour Co” a dobânzii de întârziere în sumă de 80 823,88 lei, a despăgubirilor din neexecutare în sumă de 147 102,67 lei, a despăgubirii din tergiversare abuzivă și a prejudiciului moral, a fost respinsă ca neîntemeiată. Totodată, a fost dispusă încetarea procesului la cererea de chemare în judecată înaintată de Afanas Galina împotriva SRL „Nour Co” în proces de insolvență, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, în partea pretențiilor privind încasarea din contul SRL „Nourco” în folosul Galinei Afanas a diferenței de 126 496,63 lei dintre suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pârît în construcția imobilului nominalizat; încasarea supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 30 septembrie 2014, Afanas Galina a depus apel, solicitând casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul invocat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 s-a respins apelul declarat de către Afanas Galina și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a conchis că motivele invocate de apelant nu și-au găsit reflectare de fapt în probele acumulate la materialele dosarului, argumentele formulate în cererea de apel sunt neîntemeiate.

Totodată, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat o apreciere obiectivă și justă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural și în consecință a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Afanas Galina a declarat recurs prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Afanas Galina să fie admisă integral.

În motivarea cererii de recurs, recurenta a indicat că decizia instanței de apel este nefondată și ilegală, instanța de judecată nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a aplicat eronat și a încălcat normele de drept material și procedural, încălcând drepturile și libertățile fundamentale ale creditorului Afanas Galina.

La data de 31.07.2015, SRL „Nourco” a depus referință la recursul declarat de Afanas Galina, solicitând respingerea acestuia cu menținerea în vigoare a deciziei instanței de apel.

Potrivit art. 440 alin. (2) CPC, recursul înaintat de Afanas Galina a fost considerat admisibil și transmis spre examinare într-un complet din 5 judecători.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecînd recursul declarat împotriva deciziei date în instanța de apel și verificînd, în limitele invocate în recurs, legalitatea deciziei atacate, Colegiul conchide că recursul declarat urmează să fie admis, pornind de la următoarele.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit consideră că instanța de apel a judecat apelul cu aplicarea eronată a normelor de drept material, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, eroarea respectivă nu poate fi înlăturată de instanța de recurs.

Potrivit materialelor cauzei, reclamanta Afanas Galina, s-a adresat în instanța de judecată cu cerere împotriva SRL „Nour Co”, în proces de insolabilitate, solicitînd recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantei asupra apartamentului nr. 39 din casa 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău, cu nr. cadastral 0100115012.01.039; încuviințarea întreprinderii de Stat „Cadastru” să introducă în Registrul Bunurilor Imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv; obligarea pîrîtului de a preda apartamentul reclamantei cu executarea imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate reclamantei; încasarea de la pîrît a diferenței de 126 496,63 lei dintre suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pîrît în construcția imobilului nominalizat pentru efectuarea lucrărilor de finisare a apartamentului conform condițiilor contractului; încasarea dobînzii de întîrziere în sumă de 80 823,88 lei; încasarea despăgubirii din neexecutare în sumă de 147 102,67 lei; încasarea supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării; încasarea de despăgubirii din tergiversare abuzivă la discreția instanței; încasarea prejudiciului moral determinat de instanță.

Ca urmare a rejudecării cauzei, instanța de fond a respins acțiunea, soluție menținută de instanța de apel care a respins ca neîntemeiată cererea de apel depusă de Afanas Galina.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră ilegală decizia instanței de apel, deoarece provine din interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Colegiul reține, că, la 31.01.2008, reclamanta G. Afanas a încheiat cu pîrîtul SRL „Nour Co”, contractul nr. 39 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău.

Conform contractului respectiv, reclamanta s-a obligat să participe cu cota-parte la construcția casei de locuit nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău pentru procurarea din această casă în proprietate privată a apartamentului nr. 39 cu suprafața totală de 45,77 metri pătrați conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. Sarmizegetusa 53”.

Conform pct. 1.3 al Contractului, costul apartamentului constituie 29 750 euro, iar conform pct. 1.4 costul metrului pătrat constituie 650 euro și rămîne constant pe tot termenul acțiunii contractului.

Conform pct. 1.5 al contractului, au fost stabilite ratele de plată, după cum urmează: suma de 8 925 euro în termen de trei zile de la data semnării contractului, II rată - suma de 8 925 euro pînă la 01.09.2008, III rată - suma de 8 925 euro pînă la

01.04.2009, IV rată — suma de 2 975 euro în momentul semnării actului de primire-predare.

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26.10.2010 a fost intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Nourco”. Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08.04.2011 a fost validată creanța înaintată de G. Afanas față de SRL „Nour Co”, de încasare a sumei achitate în temeiul contractului nr. 39 din 31.01.2008, privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, din mun. Chișinău, în mărime de 29 750 euro, iar prin hotărârea Curții de Apel Economice din 14.07.2011 a fost respinsă cererea creditorului G. Afanas cu privire la validarea sumei de 10 462 euro cu titlul de dobândă de întârziere, ca fiind nefondată.

Constată Colegiul că, reclamanta în cererea sa depusă în instanța de drept comun a solicitat recunoașterea și transmiterea dreptului de proprietate asupra obiectului care face parte din masa debitoare a debitorului SRL „Nour Co” în proces de insolabilitate.

Conform art. 5 alin. (2) din Legea insolabilității, instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Prin urmare, instanța de drept comun nu este în drept a recunoaște și/sau transmite dreptul de proprietate din momentul pornirii procedurii de insolabilitate, deoarece creanța dată reprezintă un bun imobil, care face parte din masa debitoare, or, separarea bunurilor din masa debitoare este competența exclusivă a instanței de insolabilitate.

Astfel, instanța de recurs concluzionează că soluția instanței de apel este ilegală.

În acest sens, Colegiul menționează că, în deciziile instanțelor nu au fost stabilite cu certitudine circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea cauzei, nefiind luate în considerație reglementările ce țin de competența instanței de insolabilitate, totodată fiind ignorate normele de drept material și aspectele ce țin de separarea bunurilor din masa debitoare a debitorului aflat în proces de insolabilitate, or, acestea nu se regăsesc în aprecierile instanțelor.

Respectiv, Colegiul constată că instanțele s-au expus asupra aspectelor ce țin de recunoașterea dreptului de proprietate și asupra efectelor produse de aceasta, având ca obiect un bun imobil care face parte din masa debitoare a debitorului aflat în proces de insolabilitate.

În acest sens, Colegiul conchide că, odată ce a avut loc pornirea procedurii de insolabilitate, instanța de insolabilitate care are pe rol cauza respectivă de insolabilitate este competentă în examinarea cererii de recunoaștere și/sau transmitere a dreptului de proprietate care impune ca efect separarea bunurilor din masa debitoare.

Având în vedere cele constatate, întru garantarea tuturor drepturilor procesuale în mod egal tuturor participanților la proces, drept garantat prin prevederile art. 6 CEDO, conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, constatând o eroare judiciară care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, a

conchis admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 și remiterea cauzei la rejudicare în instanța de insolabilitate - Curtea de Apel Chișinău.

La rejudicarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Ținând cont de cele indicate, conform art. 445 alin. (1) lit. c) al Codului de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de Afanas Galina.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Afanas Galina împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Nour Co”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru”, privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral și cauza se remite la rejudicare în instanța de insolabilitate – Curtea de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță

Vladimir Timofti

Iuliana Oprea